

**BREVIS|| INSTRVCTIO|| AD CORROBORAN-||DOS AC
IVVANDOS MO-||RITVROS, EOS PRAESERTIM|| qui ob
flagitia sua, publica Iudi-||cum sententia morti ad-||dicti
sunt:||**

Isella, Francesco

Coloniae Agrippinae, 1588

VD16 I 344

Protestatio Qvae fieri debet ab afflictio, priusquam sanctiſſimam
communionem accipiat, aut quandocunque id Confessario videbitur
expedire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60044)

IVVANDOS MORIENTES. 89

loribus, infirmitatibus, laboribus, periculis, calamitatibus, infortunijs & miserijs huius vitæ finem imponens, liberabitur ab ipsa morte, & de hoc exilio ad patriam, de carcere ad regnum transibit: & quod amplius est, securus erit quod posthac Deum non offendet. Repetat etiam Confessarius sæpe, an ne habeat adhuc aliquid confitendum, cuius antea non meminerat. Et si nihil occurrat, exhortetur illum ad sequentem protestationem faciendam.

PROTESTATIO QVAE

*fieri debet ab afflicto, priusquam sanctissimam communionem accipiat, aut
quandocunque id Confessario
videbitur expedire.*

IN nomine Sanctissimæ Trinitatis, Patris, Filij, & Spiritus Sancti. Ego miser peccator pretiosissimo sanguine Domini nostri Iesu Christi, nõ merito meo, sed ex superabundanti illius erga me charitate redemptus: protestor coram Deo, Beata Virgine, S. Mi-

90 INSTRVCTIO AD
S. Michaelē Archāgelo, Angelo custo
de meo, S. Ioāne Bapt. SS. Petro & Pau
lo Apostolis, Sancto N. & tota cœlesti
curia; inuocās etiā vos, qui præsentes
hïc estis testes, quod gaudeo me factū
filiū S. Catholicæ Romanæ Ecclesiæ;
agoq; ob hoc diuinæ bonitati gratias
as: cuius etiā auxilio talis mori deside
ro. Credo quoq; & cōfiteor quidquid
duodecim articulis fidei explicitè, vel
implicitè continetur. Credo præter
ea, quidquid credit, & credendum præ
cipit S. mater Ecclesia. Protestor etiā,
& Confiteor ex animo, mihi displice
re, quod Dei, summi Pontificis, alio
rumque meorum Superiorum man
data præuaricatus sum. Quapropter
& hanc mortē, quā Deus mihi iniun
git, volēs & lubēs accepto, vitā & mor
tem in eius sancta volūtate cōstituo;
nō volo nisi qđ ille vult; cupio sem
per eius Maiestatē magis magisq; di
ligere. Ignosco omnib⁹ qui me offen
derunt: spero peccatorū meorum re
missionē, cū infinita eius misericor
dia superet omnia totius mundi pec
cata. spero etiam, quod per eandē mi
sericordiā æterna mihi cōcedetur bea
tudo. Ago illi gratias pro infinitis
bene

be
rit
cō
m
pu
co
li,
lon
qu
tat
vo
nu
fac
sar
ric
rū
sec

C
fes
vrg
ab
tru
ita
mo
om
ad
pla
acr

IVVANDOS MORIENTES 91

beneficijs, quę mihi præter omne meritum meū contulit. Oro illum, vt me cōfirmet in hoc sancto proposito, quod mihi ipse inspirauit, animamq; & corpus meū in illius sanctissimas manus commēdo. Si per suggestionē Diaboli, mentis lubricitatē, aut nimium dolorem cogitauero, dixero, vel fecero quicquā eius diuinę contrariū voluntati; protestor quod nunquā erit mea volūtas vel in minimo consentire; & nunc idipsū detestor, reuoco, & irritū facio; supplicans Dn. Deo, per merita sanctis. suę passionis, perq; merita gloriosę matris Marię, & omniū Electorū, ne me inducat in vllā tentationē; sed me liberet ab omni malo. Amen.

Admonitio post exhortationem.

Caueāt Fratres, præcipuè verò Confessari⁹, aut alius Cleric⁹ societatis, ne vrgeant ministrū iustitię ad damnatū abducendū: imò si rogētur ab illo, vtrum parati sint; respōsum nō dēt; aut ita respondeāt, ne occasionē præbeāt, mortē eius accelerandi: fugiant autē omne dictū vel factū, quod ministrū ad hoc mouere posset. Idē obseruēt in plateis, & cū ad locū supplicij peruenērūt, ne incurrant Irregularitatem.

Non festināt
fratres vt
damnatus
educatur.

Eam

92 INSTRVCTIO AD

Eandem quoque ob causam, non debent Sacerdotes in illo extremo articulo scalam ascēdere, nisi fortè moriturus adhuc habeat, quod conscientiam grauat: sed & tunc iterum confestim descendere debent, & reliquū officium secularibus committere. Si enim aliter fecerint, manifesto sese exponent Irregularitatis periculo. In plateis moneant damnatum, ne huc illuc circumspiciat; sed oculos in Crucifixum conijciat, vt illum intuens, salutem animæ consequatur: quemadmodum Hebræi quondam serpentē æneum aspicientes, sanitatem corporis à serpentibus morfi obtinuerunt. Caueant etiam, ne cum aliquo in plateis colloquatur. Moneant vt indulgentias granorum benedictorum sibi comparet.

Scalam non
ascendent,

Num, 21.

Post mortē
quid agen-
dum.

Denique postquam iam damnatus bene dispositus ad meliorem vitam transmigrauerit, memores sint promissorum, iubeant orationes pro illo fieri; accedant cognatos supra nominatos, qui ob ignominiosam mortē sedebunt in magno mœrore, & amaritudine, quasi desolati, aut desperantes. Poterūt eis commemorare, quomodo

IVVANDOS MORIENTES. 93

modo cognatus eorum N. optimè dispositus, Deoque recõciliatus ex hac vita discessit, & quod honorabili suo fine sustulit omnem ignominiam, quam genus illud mortis fortè secum ferre potuisset. Ne igitur defleant illum sicut mortuum, sed potius letentur, quod inter Angelos & Sanctos viuit in beata vita, inter Angelorum, Sanctorumque choros hymnidicos, vbi pro breui confusione recepit æternam gloriam, & à Patre cœlesti honore afficitur. Hæc, & similia dici possunt ad cognatorum cõsolationem, possuntque recenseri nonnullæ considerationes, ad confirmationem morituro propositæ.

Officio autem hoc fungatur is, qui damnatum consolatus est, modo id Priori Societatis consultum videatur: cuius prudentiæ incumbit, iudicare, qui Fratres ad consolationes virorum sint idonei, & qui ad mulierũ; cum in his requirantur personæ grauiores, ætateque maturiores, ne detur proximis occasio scandali. Fratres enim Societatis facti sunt spectaculũ mundo, Angelis, & hominibus.

Hæ, similesque aliæ consideratio-

E

nes

Conclusio
omnium
prædictorũ.

94 INSTRUCTIO AD
nes miseris illis condemnatis propo-
ni possunt, vt spem & consolationem
in suis angustijs concipiant, & ad be-
ne moriendum melius disponantur.
Sed si quis nimis præfractus animo,
atque obstinatus sit, vt nec sese con-
uertere velit, nec ad pœnitentiam se-
se præparare, nec denique ad morien-
dum se disponere cum patientia, ad
alia remedia fortiora, efficacioraque
recurrendum est: qualia sunt, quæ se-
quuntur.

REMEDIA PRO IL- *lis qui obstinatioribus sunt, & con- uerti nolunt.*

Primum remedium.

*Oratio effi-
cissimum
ad obstina-
tos conuer-
tendos re-
medium.*

INter omnia quæ ad conuersionem
obstinatorum utilia sunt, est ora-
tio: quod patet ex multis exem-
plis.

Consultum igitur erit, vt præter o-
rationes Fratrum postulêtur pro da-
mnato loca quædam pia, & homines
deuoti, vt oratio potentior sit ad vin-
cendum Diabolum, & obstinatum ad
pœnitentiam adducendum. sicut mul-
tis exemplis aliquando factum vider-
mus.

m
da
do
ni
ad
Fr

gi
qu
ei
H
ve
po
tis
mi
ce
an
ex
on
tar
siff
lut
rog
niu
pœ
ten
ipf
cir
vni